

- (א) משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה.
- הם אמרו שלשה דברים: הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סג לתורה:
- (ה) יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה.
- באשתו אמרו, קל וחמר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל זמן שאדם מרבה שיחה עם האשה:
- גורם רעה לעצמו,
 - ובוטל מדברי תורה,
 - וסופו יורש גיהנם:
- (ב) שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה.
- הוא היה אומר: על שלשה דברים העולם עומד: על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:
- (ו) יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם.
- יהושע בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר, והוי דן את כל האדם לכף זכות:
- (ג) אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק.
- הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מזרא שמים עליכם:
- (ז) נתאי הארכלי אומר: הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע, ואל תתיאש מן הפרענות:
- (ח) יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם.
- יהודה בן טבאי אומר: אל תעש עצמך כעורכי הדין. וכשיהיו בעלי דינים עומדים לפניך, יהיו בעיניך כרשעים. וכשנפטרים מלפניך, יהיו בעיניך כזכאין, כשקבלו עליהם את הדין:
- (ד) יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם.
- יוסי בן יועזר איש צרדה אומר: יהי ביתך בית ועד לחכמים, והוי מתאבק בעפר רגליהם, והוי שותה בצמא את דברייהם:
- (ט) שמעון בן שטח אומר: הוי מרבה לחקור את העדים, והוי זהיר בדבריה, שמה מתוכם ילמדו לשקר:

(י) שמעיה ואבטליון קבלו מהם.

שמעיה אומר:

- אהוב את המלאכה,
- ושנא את הרבנות,
- ואל תתודע לרשות:

(ז) שמעון בנו אומר:

כל ימי גדלתי בין החכמים:

- ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה.
- ולא המדרש הוא העקר, אלא המעשה.
- וכל המרבה דברים, מביא חטא

(יא) אבטליון אומר:

- חכמים, הזקרו בדבריכם,
- שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים
- הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם
- וימותו,
- ונמצא שם שמים מתחלל:

(ח) רבן שמעון בן גמליאל אומר:

על שלשה דברים העולם עומד:

- על הדין
 - ועל האמת
 - ועל השלום,
- שנאמר (זכריה ח) אמת ומשפט שלום שפטו
בשעריכם:

(יב) הלל ושמאי קבלו מהם.

הלל אומר:

- הוי מתלמידיו של אהרן,
- אוהב שלום ורודף שלום,
- אוהב את הבריות ומקרבן לתורה:

(יג) הוא היה אומר:

- נגד שמא, אבד שמה.
- ודלא מוסיף, יסיף.
- ודלא יליף, קטלא ח'ב.
- ודאשתמש בתגא, חלף:

(יד) הוא היה אומר:

- אם אין אני לי, מי לי.
- וכשאני לעצמי, מה אני.
- ואם לא עכשיו, אימתי:

(טו) שמאי אומר:

- עשה תורתך קבע.
- אמור מעט ועשה הרבה,
- והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות:

(טז) רבן גמליאל היה אומר:

- עשה לך רב,
- והסתלק מן הספק,
- ואל תרבה לעשר אמדות: